

Hele Udvalget har imidlertid ment, at denne Garanti burde ikke berøves de Paagjældende.

Som bemærket i Betænkningen fra forrige Samling, har Lovudkastets § 6 været underkastet Tvivl i Udvalget, og man er først efterhaanden væsentlig kommet til Enighed derom. Man slutter sig i det Hele taaget til den Affattelse, som nu Regjeringsforslaget har; Vædringsforslaget til 2det Stykke, 2det Punktum er væsentlig kun en Tydeliggjørelse. 2det Stykke i § 6 angaar det Tilfælde, at en Person er udtraadt af en Sygekasse paa Grund af Fraklytning, eller fordi han er udtraadt af det Sag, hvorfor Kassen er bestemt. Han skulde altsaa egentlig ikke blive i den gamle; men naar hans Helbredstilstand hindrer ham i at komme ind i en anden, ordner man Forholdet saaledes, at han skal beholde i den gamle trods Flytning, trods Udtrædelse, men for at lette denne Kasse Byrderne, bestemmes det, at den Kasse, som skulde have optaget ham, hvis hans Helbred ikke havde været i Veien, skal paatage sig for den gamle Kasses Regning at modtage Bidragene af ham og i Eghedsstilfælde yde ham Hjælp efter de Regler, som gjælde for Medlemmerne af den Kasse, i hvilken han er optagen „som Gæst“. Vædringsforslaget Nr. 5 gaar ud paa en Tydeliggjørelse af dette Forhold. Derimod har Flertallet vedblivende ikke kunnet slutte sig til den Tilfoielse, som et æret Mindretal har foreslaaet til denne Paragraf, gaaende ud paa, at dersom den Kasse er ophørt at nyde Anerkjendelse, af hvilken en Person tidligere var Medlem, kan en anden anerkjendt Sygekasse ikke paa Grund af den Paagjældendes Helbredstilstand negte ham Optagelse; men de forøgede Udgifter blive at erstatte af den Kommune, der efter de almindelige Regler vilde have at udrede Sygehjælp. Dette have vi ikke villet gaa ind paa, fordi vi befindende os udenfor Sygekasselovens Rammer, saajært der er Spørgsmaal om Sygehjælp, ydet af Kommunen og ikke af Kasserne; selv om det bestemmes, at denne Ydelse ikke betragtes som Fattighjælp, saa henhører den under et andet Omraade, saa højer Spørgsmaalet ind under en anden Lov, som ordner Fattigvæsenet, men ikke under Sygekasseloven.

Saa er der endelig § 9, som jeg alt delvis har talt om. Den Vædring, som hele Udvalget foreslaar i første Stykke, er til Lettelse af Beregningen. Regjeringsforslaget er gaaet ind paa, hvad Udvalget foreslog i Fjor, at Tilskudet skal bestemmes saaledes, at det for Halvdelen beregnes efter Medlemsbidrag og Halvdelen efter Medlems-

antallet. Herom staar der i Regjeringsforslaget: „Efter Gjennemsnittet af Kasses Medlemstal ved hver Maanedes Begyndelse;“ altsaa ved Beregningen skal man tage Gjennemsnit af 12 Tal. Udvalget har ment, at denne Bestemmelse gjør Sagen vidtløftigere end fornødent, og at det er tilstrækkeligt, naar der bliver sagt „ved Regnskabsaarets Begyndelse og Slutning,“ saaledes, at Beregningen skal gøres efter Gjennemsnittet af 2 Tal. Det er naturligvis meget lettere. Er der end Udstillige, som melde sig ind i Sygekasserne ved Aarets Slutning, og som man saar til at melde sig ind, for at faae forøget Medlemstal, saa er det dog sandsynligt, at disse Medlemmer, som kun skulle benyttes til denne Manøvre, udtræde igjen umiddelbart ved næste Aars Begyndelse, saa at det altid vil stille sig saaledes, at Aaret begynder med et ringere Antal end i Slutningen; det faar ingen varig Indflydelse paa Gjennemsnittet. Flertallet, som fastholder, at Udredelsen skal ske gennem Kommunerne, har dernæst foreslaaet en Vædring under Nr. 9, til Paragrafens andet Stykke, andet Punktum, som gaar ud paa at bringe Reglerne om Fordelingen i nærmere Overensstemmelse med Reglerne i første Stykke, hvorefter jo en Del af Tilskudet beregnes efter Medlemsbidrag, en Del efter Medlemstal. Derfor menes det ogsaa, at Fordelingen mellem Kommunerne skal ske delvis efter de bosatte Sygekassemedlemmers Medlemsbidrag, og delvis efter de i Kommunen bosatte Medlemmers Tal. Forslaget har udelukkende indrettet Fordelingen efter Medlemsbidrag. Det er bedre i Overensstemmelse med Reglerne, som de nu ere i § 9, første Stykke, naar dette forandres. Endelig har Flertallet ogsaa, eventuelt tiltraadt af Mindretallet, foreslaaet, at 3die Stykke af § 9 udgaar; det er saalydende: „Hospitalhjælp og andre lignende Ydelser fra Kommunerens Side kunne efter Sygekassenspektorens Indstilling og med Indenrigsministeriets Samtykke helt eller delvis træde i Stedet for de heromhandlede Pengetilskud“. Denne Ordning har man kunnet finde meget naturlig, saalænge Tilskudet virkelig i Realiteten skulde gaa af Kommunens Kasse, idet det var rimeligt, at de saa kunde fradrage den in natura ydede Hjælp, men det er ikke naturligt, naar det Pengetilskud, som Kommunerne skulle yde, udredes ikke i Realiteten af Kommunernes nuværende Indtægter, men refunderes andet Steds fra. I saa Tilfælde er det ikke naturligt, at de i Paragrafens 3die Stykke omhandlede Præstationer skulle fradrages, naar Kommunen yder dem, det være sig fri-